

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH300003
NAZWA
OBSZARU Dąbrowy Obrzyckie

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH300003	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Dąbrowy Obrzyckie

1.4. Data opracowania 2002-11	1.5. Data aktualizacji 2024-03
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja: Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres: Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail: kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2004-04
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2008-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2018-10
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MŚ z dn. 29 sierpnia 2018 r. w spr. soo Dąbrowy Obrzyckie (PLH300003)

2. POŁOŻENIE OBSZARU

[Powrót](#)

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

Długość geograficzna
16.568

Szerokość geograficzna
52.6961

2.2. Powierzchnia [ha]:

885.17

2.3. Obszar morski [%]

0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2

Nazwa regionu

PL41	Wielkopolskie
------	---------------

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

[Powrót](#)

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
3270			0.0		M	D			
6430			0.27		M	C	C	C	C
6510			11.33		M	B	C	B	C
9170			33.28		M	B	C	B	B
9190			46.83		M	A	C	B	B
91E0			18.24		M	C	C	C	C
91F0			3.63		M	C	C	C	C
91I0			60.72		M	A	C	A	A

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy

92I43IEWG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze						Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
M	1337	Castor fiber			p	8	12	i		M	D			
I	1042	Leucorrhinia pectoralis			p	5	5	i		M	D			
A	1166	Triturus cristatus			p				P	M	D			

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N10	3.36
N19	26.3
N16	12.2
N17	57.49
N12	0.65
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar znajduje się na wysokiej i środkowej terasie Obornickiej Dolinie Warty, na wschód od miejscowości Obrzycko. Jego południową i zachodnią granicę wyznacza dolina Samy, północną Warta, zaś wschodnia biegnie wzdłuż drogi Brączewo - Kobylniki. Dominującym elementem krajobrazu są lasy. Jedynie w dolinach lokalnych cieków wodnych występują kompleksy roślinności łąkowo-szuwarowej oraz wodnej. Ostoja wyróżnia się dużym udziałem drzewostanów liściastych, głównie dębowych. Jak wynika z analizy dawnych map leśnych, wyrosły one pod osłoną nasadzeń sosnowych. Są to obecnie w większości płaty acydofilnej dąbrowy, a także szczególnie cenny, rozległy (ponad 60 ha) obszar świetlistych dąbrów. Mimo wyraźne widocznych przejawów regeneracji naturalnej roślinności leśnej, nadal dość dużą powierzchnię zajmują leśne

zbiorowiska zastępcze, powstałe w wyniku nasadzeń, przeważnie sosny. W częściowo zalesionych dolinach niewielkich cieków przecinających obszar występują łągi jesionowo-olszowe Fraxino-Alnetum, a na ich obrzeżach lasy grądowe Galio sylvatici-Carpinetum. Dna dolin wokół zarastających torfianek i zbiorników wodnych porośnięte są zbiorowiskami szuwarowymi.

4.2. Jakość i znaczenie

Rozległy kompleks zbiorowisk naturalnych i półnaturalnych, a wśród nich 8 typów siedlisk przyrodniczych z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG (w tym dwa priorytetowe), z dominacją lasów liściastych, głównie drzewostanów dębowych na właściwych dla nich siedliskach. Dość duży udział w powierzchni obszaru (> 12%) mają dąbrowy acydofilne i dąbrowy ciepłolubne.

W obszarze występują ponadto liczne rzadkie i zagrożone gatunki roślin naczyniowych. Cztery z nich (goździk pyszny *Dianthus superbus* - dodatkowo ściśle chroniony, marzanka barwierska *Asperula tinctoria*, pięciornik skalny *Potentilla rupestris* oraz selernica żyłkowana *Cnidium dubium*) figurują na krajowej "czerwonej liście" (Zarzycki, Szelaąg 2006). Lista taksonów zagrożonych regionalnie (Jackowiak i in. 2007) jest dużo dłuższa i oprócz ww. obejmuje 10 kolejnych: bukwinica zwyczajna *Betonica officinalis*, dzwonek boloński *Campanula bononiensis*, głóg odgiętoodziałkowy w odmianie typowej *Crataegus rhipidophylla* var. *rhipidophylla*, gorysz siny *Peucedanum cervaria*, kostrzewa ametystowa *Festuca amethystina* subsp. *ritschlii* (ściśle chroniona), kukulka szerokolistna *Dactylorhiza majalis* (ściśle chroniona), lilia złotogłów *Lilium martagon* (ściśle chroniona), miodunka wąskolistna *Pulmonaria angustifolia*, podkolan biały *Platanthera bifolia* (ściśle chroniony) oraz strzępica polska *Koeleria grandis*.

Typy siedlisk przyrodniczych:

Siedlisko: 3270 Zalewane muliste brzegi rzek z roślinnością z *Chenopodium rubri* p.p. i *Bidentium* p.p.

Na obszarze potencjalnym miejscem występowania siedliska jest dolina Warty; nad stanowiącą południową granicę obszaru rzeką Samą siedlisko nie występuje. W roku 2010, ze względu na wysoki stan wód Warty siedlisko nie było notowane. Pojedynczo obserwowano niektóre jego gatunki diagnostyczne. Siedlisko w obszarze zajmuje znikomą powierzchnię - reprezentatywność "D = nieistotna" (Rosadziński 2010).

Siedlisko: 6430 Ziołorośla górskie (*Adenostylion alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*) Na obszarze siedlisko występuje w podtypie 6430-3 Niżowe, nadrzeczne zbiorowiska okrajkowe. Notowane było na małych, punktowych stanowiskach wzdłuż Warty i Samy, łącznie zajmując powierzchnię ok. 0,3 ha, co stanowi drobny ułamek zasobów krajowych (< 2%). Lokalnie siedlisko o źle zachowanej strukturze, głównie z powodu niekorzystnego wpływu gatunku inwazyjnego - kolczurki kłapowanej *Echinocystis lobata* oraz nadmiernego rozwoju niektórych rodzimych gatunków (głównie mozgi trzcinowatej *Phalaris arundinacea*). Uwzględniając dalsze tendencje rozwojowe kolczurki, możliwości renaturalizacji siedliska są znikome. Obszar ma niewielkie znaczenie dla zachowania siedliska w kraju (Rosadziński 2010).

Siedlisko: 6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*)

Siedlisko w obszarze reprezentowane przez nieco zubożałe florystycznie łąki rajgrasowe i wyczyńcowe, miejscami podsiewane konietlicą łąkową *Trisetum flavescens*. Występuje jedynie w południowej części ostoi, w dolinie rzeki Samy, w postaci dość jednolitego płatu o powierzchni ok. 11 ha, co stanowi < 2% zasobów krajowych. Pomimo zubożałej struktury gatunkowej i przejawów degeneracji (m. in. nadmierny udział gatunków nitrofilnych bylin w wyniku zbyt długiego pozostawiania nieskosizonego siana), możliwość osiągnięcia właściwego stanu ochrony jest łatwa, a perspektywy zachowania struktury siedliska w przyszłości są dobre. Ze względu na stosunkowo niewielką powierzchnię, jaką zajmują łąki świeże, wartość obszaru dla ich zachowania jest znacząca (Rosadziński 2010).

Siedlisko: 9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*)

W obszarze siedlisko reprezentowane jest przez grąd środkowoeuropejski *Galio sylvatici-Carpinetum* (R. Tx. 1937) Oberd. 1957. Jego płaty pokrywają tu ok. 33 ha, występując głównie w centralnej części ostoi (poligon o powierzchni ok. 24 ha) oraz - w postaci kilku mniejszych, rozproszonych płatów - na północy. Wartość ta stanowi znikomy ułamek krajowych zasobów siedliska (< 2%). W wyniku wieloletniej gospodarki leśnej stopień zachowania struktury większości płatów jest zły. Silne oznaki degeneracji nosi drzewostan, w którym licznie występują gatunki obce ekologicznie i geograficznie (modrzewie *Larix div. sp.*, sosna zwyczajna *Pinus sylvestris*, świerk pospolity *Picea abies*). Biorąc pod uwagę możliwe do zastosowania zabiegi ochronne, perspektywy zachowania struktury siedliska w przyszłości są dobre, a jego renaturyzacja łatwa. Uwzględniając powyższe informacje można stwierdzić, że grądy w obszarze mają dobre znaczenie w

zachowaniu zasobów siedliska, szczególnie w aspekcie lokalnym. (Rosadziński 2010).

Siedlisko: 9190 Pomorski kwaśny las brzozowo-dębowy (*Betulo-Quercetum*)

Siedlisko w obszarze reprezentowane jest przez kwaśną dąbrowę trzcinnikową *Calamagrostio arundinaceae-Quercetum petraeae* (Hartmann 1934) Scamoni et Pass. 1959 em. Brzeg, Kasprowicz et Krotoska 1989. Jego płaty pokrywają łącznie ok. 47 ha, co stanowi < 2% całkowitej, znanej powierzchni zajmowanej przez to siedlisko w Polsce. Występuje w postaci stosunkowo niewielkich, rozproszonych płatów, głównie w części środkowej obszaru, powyżej i poniżej szosy Obrzycko - Brączewo. Kwaśna dąbrowa wykazuje tu pełną zmienność lokalnosiedliskową - od zbliżonych do świetlistych dąbrów postaci ciepłolubnych (*C.-Q. polygonatetosum odorati*), poprzez typowe (*C.-Q. typicum*), po wilgotne (*C.-Q. molinietosum caeruleae*), a jego reprezentatywność jest doskonała. Zdecydowana większość płatów nosi ślady degeneracji, której podstawową formą jest borowienie, będące następstwem zbyt dużego udziału sosny zwyczajnej *Pinus sylvestris*. Na ocenę stopnia zachowania struktury wpływa także duży udział obcych gatunków: czeremchy amerykańskiej *Padus serotina* i niecierpka drobnokwiatowego *Impatiens parviflora*. Siedlisko posiada dobre znaczenie w zachowaniu zasobów, zwłaszcza na poziomie lokalnym (Rosadziński 2010).

Siedlisko: 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnion glutinoso-incanae*, olsy źródłiskowe)

Silnie zróżnicowane wewnętrznie siedlisko, w obszarze występuje jedynie w podtypie 91E0-3 Niżowy łęg jesionowo-olszowy, reprezentowanym przez zespół *Fraxino-Alnetum* W. Mat. 1952. Pokrywa powierzchnię ok. 18 ha, ograniczając swoje występowanie prawie wyłącznie do dwóch wyraźnych rowów przebiegających mniej więcej w kierunku równoleżnikowym w środkowej części obszaru. Udział powierzchniowy w zasobach krajowych siedliska jest znikomy i wynosi < 2%. Łęg jesionowo-olszowy ma tu postać młodocianych drzewostanów, najczęściej budowanych wyłącznie przez olszę czarną *Alnus glutinosa*. Dość często występuje obcy geograficznie świerk pospolity *Picea abies*. Biorąc pod uwagę powyższe dane, stan zachowania siedliska oceniono jako średni, a jego wartość dla zachowania zasobów (lokalnych, regionalnych i krajowych) jako znaczącą (Rosadziński 2010).

Siedlisko: 91F0 Łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (*Ficario-Ulmetum*)

Siedlisko w obszarze zajmuje powierzchnię ok. 4 ha, występując w jego północnej części, na terasie nadzalewowej Warty. Jest to niewielki ułamek znanych krajowych zasobów siedliska (< 2%). Płaty łęgów dębowo-wiązowo-jesionowych są tu zubożałe florystycznie, a przez to wykształcone nietypowo. Zubożenie struktury gatunkowej dotyczy zarówno drzewostanów, jak i runa, w którym zachowało się niewiele taksonów diagnostycznych. Wspomniane zubożenie gatunkowe, wraz z występowaniem obcego geograficznie świerka pospolitego *Picea abies* wpływa na niską ocenę stanu zachowania. Łęgi dębowo-wiązowo-jesionowe w obszarze nie posiadają także dużej wartości dla zachowania ich zasobów, nawet w skali lokalnej (Rosadziński 2010).

Siedlisko: 91I0 Ciepłolubne dąbrowy (*Quercetalia pubescenti-petraeae*)

W obszarze siedlisko reprezentowane jest przez bezpośrednio zagrożony wymarciem w Polsce (Ratyńska i in. 2010) zespół świetlistej dąbrowy *Potentilla albae-Quercetum Libbert* 1933 nom. invers. Jego płaty pokrywają nieco ponad 60 ha, stanowiąc znikomy ułamek zasobów krajowych (< 2%). Największy areal zajmują w środkowo-wschodniej części ostoi, objętej ochroną rezerwatową (rezerwat przyrody "Świetlista Dąbrowa"). Pozostałe płaty mają znacznie mniejszą powierzchnię i występują w rozproszeniu w centrum obszaru. Według danych Wojterskiej i Wiszniewskiej (1996), świetlista dąbrowa należy tu do jednych z najlepiej zachowanych w Wielkopolsce, zawierając w swym składzie prawie wszystkie gatunki diagnostyczne. Wiele z nich to osobliwości florystyczne w skali ponadregionalnej. Z najważniejszych warto wymienić - figurujące na krajowej "czerwonej liście" roślin naczyniowych (Zarzycki, Szelaąg 2006) - goździk pyszny *Dianthus superbus*, marzankę barwierską *Asperula tinctoria*, pięciornik skalny *Potentilla rupestris* oraz selernicę żyłkową *Cnidium dubium*. Świetlista dąbrowa wykazuje w ostoi pełne zróżnicowanie lokalnosiedliskowe, obejmujące postaci: kserotermofilną (*P. a.-Q. brachypodietosum pinnati*), wilgotną (*P. a.-Q. molinietosum caeruleae*) oraz typową (*P. a.-Q. typicum*) - Wojterska i in. (2006). Pomimo widocznych śladów degeneracji oraz obecności gatunków obcych, struktura siedliska jest zachowana doskonale. Biorąc pod uwagę przedstawione dane, a także ustępowanie świetlistej dąbrowy obserwowane od lat w całym kraju (por. np. Jakubowska-Gabara 1993), obszar ma wybitne znaczenie dla zachowania siedliska w aspekcie lokalnym, regionalnym i krajowym.

Gatunki:

1337 Castor fiber

W obszarze stwierdzono 7 stanowisk gatunku, a jego liczebność oszacowano na poziomie 8 - 12 osobników. Jego występowanie jest ograniczone do dolin rzek: Warty (5 stanowisk) i Samy (2 stanowiska). W stosunku do zasobów krajowych bobra, populacja z obszaru została uznana za nieistotną - ocena "D" (Krysztofiak 2010).

1166 Triturus cristatus

Gatunek stwierdzony na jednym stanowisku w południowej części obszaru (pododdział 1065b Nadleśnictwa Oborniki). Podany w "Dokumentacji projektu Planu Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 PLH300003 Dąbrowy Obrzyckie", z określeniem wielkości populacji jako nieistotna, bez szczegółowych danych (Krysztofiak 2010).

1042 Leucorrhinia pectoralis

Gatunek znany z trzech stanowisk zlokalizowanych w południowej części obszaru, gdzie stwierdzono 5 osobników. Populacja ta stanowi poniżej 0,1% krajowych zasobów zalotki większej i została określona jako nieistotna (Krysztofiak, Bernard 2010).

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
L	A02		i
L	B02.02		i
M	B02.04		i
L	A04.03		i
L	E01		o
M	J02.01		i
L	A07		o
M	X		b
M	D01.01		i
M	B01.02		i
L	A08		o
L	F03.01		i
L	F03.02.03		i
L	D01.02		i
L	G02		i
M	I01		i
M	B		i
L	E03.01		i
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
L	D01.02		i
L	B02.02		i

L	F03.01		i
L	G02		i
M	X		b
M	B		i
L	A03		i
M	D01.01		i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

- 1998 Rozporządzenie Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 23 grudnia 1998 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Dz. U. z 1998 r. Nr 166, poz. 1233) - 2007 Interpretation Manual of European Union Habitats European Commission DG Environment. Nature and Biodiversity. 147-2007 Rozporządzenie Nr 9/07 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 12 marca 2007 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody "Świetlista Dąbrowa" (Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 45, poz. 1105). - 2007/2008 Inwentaryzacja siedlisk i gatunków Natura 2000 w Lasach Państwowych 2007 i 2008 - 2010 Dokumentacja projektu Plan Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 PLH300003 Dąbrowy Obrzyckie BULiGL Poznań 165Brzeg A., Kasprowicz M., Rakowski W., Wojterska M., Iakushenko D. 2009 Differentiation of thermophilous oak forest Potentillo albae-Quercetum Libb. 1933 nom. invers. in Europe. [W:] AGRILLO E., CASELLA L. (eds.). 18th International Workshop of European Vegetation Survey "Thermophilous Vegetation". Roma, March 25 Abstracts: 81 Gmaj M. 1997. Charakterystyka geobotaniczna kompleksu leśnego, otaczającego projektowany rezerwat świetlistej dąbrowy w leśnictwie Daniele koło Obrzycka. Praca magisterska. Zakł. Ekol. Roś. i Ochr. Środ. UAM, Poznań. Msc. Jackowiak B., Celka Z., Chmiel J., Latowski K., Żukowski W. 2007 Red list of vascular flora of Wielkopolska (Polska) Biodiv. Res. Conserv 5 - 8 96 - 127Jakubowska-Gabara J. 1993 Recesja zespołu świetlistej dąbrowy Potentillo albae-Quercetum Libb. 1933 w Polsce Uniwersytet Łódzki 190Kondracki J. 2009 Geografia Regionalna Polski Wydawnictwo Naukowe PWN. Warszawa. 468Krzysztofiak Z. 2010 Raport z inwentaryzacji miejsc występowania bobra europejskiego na obszarze mającym znaczenie dla Wspólnoty PLH300003 Dąbrowy Obrzyckie BULiGL Poznań Krzysztofiak Z., Bernard R. 2010 Raport z inwentaryzacji miejsc występowania żółtki większej na obszarze mającym znaczenie dla Wspólnoty PLH300003 Dąbrowy Obrzyckie BULiGL Poznań Matuszkiewicz J., M. 1993. Krajobrazy roślinne i regiony geobotaniczne Polski. IGiPZ PAN. Prace Geogr. Wrocław, Warszawa, Kraków. 158: 1-107.Ratyńska H., Wojterska M., Brzeg A. 2010 Multimedialna encyklopedia zbiorowisk roślinnych Polski NFOSiGW, UKW, IETI Rosadziński S. 2010 Raport z inwentaryzacji siedlisk przyrodniczych i gatunków roślin będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty na obszarze mającym znaczenie dla Wspólnoty PLH300003 Dąbrowy Obrzyckie BULiGL Poznań Wojterska M., Brzeg A., Kasprowicz M., Rakowski W. 2006 Charakterystyka świetlistej dąbrowy Potentillo albae-Quercetum Libb. 1933 nom. invers. na obszarze Natura 2000 "Dąbrowy Obrzyckie". Diagnoza stanu

zachowania fitocenoz i wskazania zabiegów ochronnych i renaturalizacyjnych. Nadlesnictwo Oborniki. Poznań Wojterska M., Wiszniewska K. 1996. Świetlista dąbrowa *Potentillo albae*-*Quercetum* Libb. 1933 w leśnictwie Daniele koło Obrzycka na tle świetlistych dąbrów Wielkopolski. Stan zachowania i projekt ochrony. Bad. Fizjogr. Pol. Zach., ser. B. 45: 41-77. Wojterska M., Wiszniewska K., Gmaj M. 2001. Roślinność rezerwatu Świetlista dąbrowa koło Obrzycka W: M. Wojterska (red.). Szata roślinna Wielkopolski i Pojezierza Południowopomorskiego. Przew. sesji teren. 52. Zjazdu PTB. 228-242. Zarzycki K., Szeląg Z. 2006 Red list of the vascular plants in Polska. In: Z. Mirek, K. Zarzycki, W. Wojewoda, Z. Szeląg (eds.). Red list of plants and fungi in Polska, pp. 9-20. W. Szafer Institute of Botany, Polish Academy of Sciences, Kraków. Żukowski W., Celka Z., Chmiel J., Jackowiak B., Latowski K., Szkudlarz P. 2001. Rozmieszczenie wybranych gatunków roślin ginących w Wielkopolsce. Prace Zakł. Taks. Roś. UAM, Poznań. 12: 1-68.

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL02	8.92				

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL02	Świetlista Dąbrowa	*	8.92

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Poznaniu
Adres:	Polska Jana Henryka Dąbrowskiego 79 60-529 Poznań
Adres e-mail:	sekretariat.poznan@rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☐	Tak
☐	Nie, ale jest w przygotowaniu
☒	Nie

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH300003

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)

--